

Kapitola

2

Zverolekári musia počítať s tým, že sa zašpinia

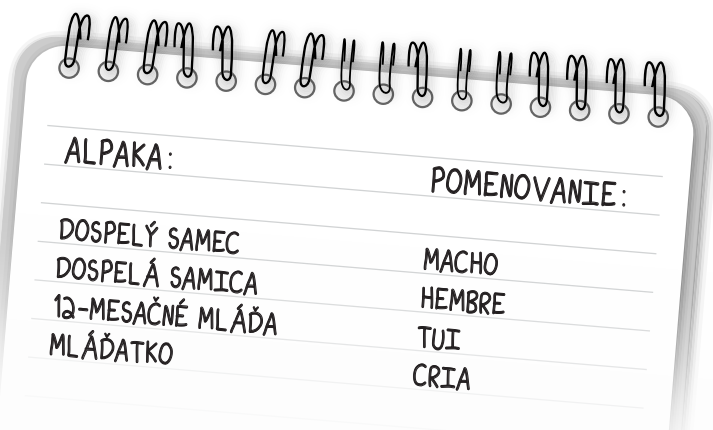
„Kým pôjdete po ďalšie alpaky, my môžeme dohliadnuť na mláďatko,“ ponúkla som pomoc. „Vôbec sa oň nemusíte báť.“

„Ako sa vlastne volajú mláďatá alpák?“ opýtal sa Adam, ktorý bol na vrchu slamenej ohrady. Znova si začal ukladať do radu svoje dinosaury.

„Cria,“ odvetil pán Sanders. „Dospelú samicu voláme hembre, dospelého samca macho a ročné mláďa je tui.“

Chcela som to mať poznačené vo svojom zverolekárskom zápisníku.

Hneď som ho vzala do rúk a zapísala názvy, skôr než ich zabudnem.

ALPAKA:	POMENOVANIE:
DOSPELÝ SAMEC	MACHO
DOSPELÁ SAMICA	HEMBRE
12-MESAČNÉ MLÁĎA	TUI
MLÁĎATKO	CRIA

Len čo majitelia farmy odišli, pustili sme sa so Zuzkou do práce. Zobrala som uteráky a podala jej ich. Kým ona mláďatko sušila, ja som mu skontrolovala tep a uistila sa, že nemalo na sebe žiadne škrabance alebo rany.

Zdalo sa, že sa mu celkom páči toľko pozornosti a teší sa, že mu Zuzka utiera tvár a češe ho.

„Och, počúvaj,“ pošepkala Zuzka.
„Vydáva slabý hmkavý zvuk! To musí
znamenáť, že je spokojné a uvoľnené,
nemyslíš si, Julinka?“

„Určite áno,“ usmiala som sa. „Pridám
to neskôr do zoznamu zvukov, ktoré
alpaky vydávajú.“

Z výbehu bolo počuť krik. „Nemyslím si, že tvoja mama sa správa tak dobre ako ty,“ zasmiala sa Zuzka a objala mláďatko.

Pozreli sme sa von oknom. Všetci štyria dospelí mali problém zodvihnúť nespokojnú mamu alpaku do člna. Vydávala veľmi hlasný *piskľavý* zvuk a pokúšala sa dostať z ich zovretia. Tento zvuk som už mala vo svojom zozname. Alpaka sa každú chvíľu pokúšala vyslobodiť a mamu aj pani Sandersovú ťahala do blata. Aj z diaľky som videla, aká bola mamička špinavá.

„Och, nie,“ zdesene si povzdychla Zuzka a chytila ma za rameno. „Plášť tvojej maminy bude úplne zničený!“

„Zverolekári musia počítať s tým, že sa zašpinia,“ pripomenula som jej, kým som si utierala ruky do nohavíc.

„Tak to som rada, že som vystavovateľka a cvičiteľka zvierat,“ usmiala sa. Zuzkine šaty boli ako zvyčajne čistučké. Naozaj neviem, ako to robí.

Napokon sa dospelým podarilo alpaku upokojiť a dostať ju do člna. Keďže na jej udržanie bolo treba trochu ľudí a jeden vesloval, čln nebol vyvážený. Všetci sme so zatajeným dychom sledovali, ako sa plavili zaplaveným výbehom.

Konečne sa dostali na suchú zem, a kým alpaka vyliezla z člna a rozbehla sa k nám, každému pošliapala po nohe.

„Dievčatá, odvedli ste skvelú prácu!“ zvolala pani Sandersová, keď uvidela huňaté a vysušené mláďatko. „Dúfam, že tu sa bude jeho mama správať trochu lepšie ako v člne.“